

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Rudolfa Čirča a JUDr. Petra Piehodu v právnej veci žalobcu **C a.s.**, B, proti žalovaným **1/ JUDr. K. K.**, bývajúcemu v B, **2/ V. K.**, bývajúcej v B a **3/ A. B.**, bývajúcej v B, o **zaplatenie 5 738,40 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 29 Cb 225/00, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. decembra 2005 sp.zn. 3 Co 413/2005 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. decembra 2005 sp.zn. 3 Co 413/2005 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 5. septembra 2001 č.k. 29 Cb 225/00-40 zaviazal žalovaných 1/ až 3/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 5 738, 40 Sk s 18 % úrokom z meškania od 29. októbra 1999 do zaplatenia a trovy konania 500 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných

Krajský súd v Bratislave v poradí druhým uznesením z 22. decembra 2005 sp.zn. 3 Co 413/2005 (jeho prvé uznesenie o odmietnutí odvolania zo 7. novembra 2002 sp.zn. 13 Co 56/02 bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. augusta 2003 sp.zn. 2 Obdo 2/03 zrušené a vrátené na ďalšie konanie z dôvodu, že z obsahu spisu nebolo

možné zistiť, či bol dodržaný postup podľa § 47 ods. 2 O.s.p. pri doručovaní odvolaním napadnutého rozsudku) odmietol odvolanie žalovaného 1/ ako oneskorene podané. Svoje rozhodnutie zdôvodnil § 204 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 47 ods. 2 O.s.p. Pri svojom rozhodnutí vychádzal z toho, že zásielka adresovaná žalovanému 1/ na adresu T bola neúspešne doručovaná 16. novembra 2001, opakovane doručovaná 19. novembra 2001 s oznámením o uložení zásielky 19. novembra 2001. Žalovaný 1/ si zásielku vyzdvihol 3. decembra 2001, čo potvrdil svojím podpisom. Z výpovede poštovej doručovateľky zistil, že pokiaľ zásielky boli žalovanému 1/ doručované na adresu T., tento si neželal preberať doručované zásielky osobne, žiadal všetky zásielky uložiť na príslušnej pošte s oznámením o jej uložení. Odvolací súd mal za to, že zásielka v danom prípade bola opakovane doručená s výzvou a následne uložená na pošte. Poštová doručovateľka teda postupovala podľa zistenia súdu v súlade s § 47 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd poukázal na to, že žalovaný 1/ sa v mieste svojho bydliska zdržiaval, skutočnosti ním tvrdené, že sa pravdepodobne zdržiaval na pracovisku neboli preukázané, ani zdržiavanie sa na pracovisku (v miestne bydliska v B.) nie je možné v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. vysvetľovať tak v širokom význame. Z dôvodu uloženia zásielky 19. novembra 2001 sa za deň doručenia zásielky považuje deň 22. november 2001. Lehota na podanie odvolania začala plynúť 23. novembra 2001 a uplynula 7. decembra 2001. Žalovaný 1/ podal odvolanie na pošte 18. decembra 2001, teda oneskorene. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. tak, že odvolanie odmietol ako podané oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 1/, ktorý ho navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Jeho prípustnosť vyvodzoval z toho, že rozhodnutie, proti ktorému smeruje bolo vydané v konaní postihnutom vadou uvedenou v § 237 písm.f/ O.s.p. Trval na tom, že pri doručovaní rozhodnutia súdu prvého stupňa nebol dodržaný zákonný postup v zmysle ust. § 47 ods. 2 O.s.p. Za prekvapivé považoval tvrdenie poštovej doručovateľky, ktorá uviedla, že si neželal preberať doručované zásielky osobne, tieto vraj žiadal všetky uložiť na príslušnej pošte s oznámením o jej uložení. Uvedené tvrdenie považoval za nepravdivé.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné ak sa ním napáda zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Žalovaným 1/ je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania ako oneskorene podaného podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., či len na skúmanie existencie vady dovolateľom priamo namietanej (§ 237 písm.f/ O.s.p.), ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. So zreteľom na dovolateľom tvrdenú procesnú vadu zameral sa osobitne na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

K odňatiu možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania

z dôvodu jeho oneskorenosti, ak záver súdu o otázke včasnosti podaného odvolania nie je správny.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znova v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte, alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Zákonná konštrukcia umožňujúca náhradné doručenie v zmysle citovaného ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. vychádza z toho, že adresát sa v dobe doručenia (t.j. v konkrétny deň) skutočne zdržuje v mieste doručenia a má tak možnosť si doručovanú zásielku bezprostredne po náhradnom doručení prevziať či vyzdvihnúť.

Pri doručovaní poštou sa miesto, deň a spôsob doručenia preukazuje zásadne doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielateľovi (odosielajúcemu súdu). Príslušnou poštou vystavená doručenka zachytávajúca postup pri doručení vrátane údajov vyžadovaných ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p. potvrdzuje to, čo je v nej uvedené. Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručenke skutočne uvedené. Pokiaľ doručenka neobsahuje údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či táto podmienka náhradného doručenia je splnená. V takomto prípade je povinnosťou súdu vykonať šetrenie na zistenie jej splnenia, pričom nie je povinnosťou účastníka, ktorému bolo doručované, navrhnúť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržoval (účastník nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je potvrdené). Záver súdu o účinnom náhradnom doručení by bol možný len ak by bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že adresát sa v mieste doručenia v čase doručovania zdržoval a mal tak reálnu možnosť dozvedieť sa, že bude vykonaný opätovný pokus o doručenie v deň a hodinu uvedenú v oznámení doručovateľa.

V preskúmvanej veci je z obsahu doručenky založenej v spise na č.l. 43 zrejmé, že obsahuje len údaj o tom, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný 16. novembra 2001, opakované doručenie bolo vykonané 19. novembra 2001

a zásielka bola uložená na pošte 19. novembra 2001. Okolnosť, že sa žalovaný 1/ v mieste doručenia (na T ul. č. X v B) 16. novembra 2001 zdržoval, doručienka nepotvrďuje, pretože žiaden takýto údaj na nej uvedený nie je (doručenka neobsahuje predtlač so slovami „hoci sa v mieste doručenia zdržuje“).

Ak teda odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného 1/ ako oneskorene podané bez toho, aby boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, odňal mu týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm.f/ O.s.p. v spojení s § 10 ods. 1 O.s.p. § 201 a § 211 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :